

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Barbalics István ügyvéd (7500 Nagyatád, Széchenyi tér 24.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Liszkai Péter ügyvéd (8700 Marcali, Rákóczi utca 15.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen 10.576.676 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. február 19. napján kelt 23.P.20.983/2006/25. számú ítélete ellen az alperes által 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint ÁFÁ-t is magába foglaló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A xy Kft-nek 2005. május 11. napjáig 12.649.146 forint tartozása keletkezett a felperes felé. Az alperes, mint a xy Kft. résztulajdonosa, 2005. május 11-én készfizető kezességet vállalt a xy Kft. felperessel szemben fennálló tartozásának megfizetésére, amennyiben a Kft. tartozását 2005. május 31. napjáig a járulékokkal együtt nem fizeti meg. A xy Kft. 2005. október 28-i kezdő időponttal felszámolás alá került. A felszámolás kezdő időpontjáig a Kft. által a felperes részére 2.072.470 forint teljesítés történt.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperes és élettársa, xy, a xy Kft. másik tagja ellen - aki szintén készfizető kezességet vállalt a xy Kft. felperes felé fennálló tartozásáért - 10.576.676 forint tőke és annak 2005. január 20-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és perköltség megfizetése iránt.

A fizetési meghagyás xy tekintetében jogerőre emelkedett, az alperes azonban ellentmondást terjesztett elő, ezáltal az eljárás perré alakult. Az elsőfokú bíróság a 2006. március 13. napján kelt 23.P.21.752/2005/5. számú, a Pp. 141.§-ának (6) bekezdése alapján hozott ítéletével kötelezte az alperest 10.576.676 forint tőke és annak 2005. január 20-tól a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata és 874.600 forint perköltség megfizetésére, amely perköltségből a felperes által előlegezett eljárási illeték 634.600 forint volt.

A tárgyalási határnap elmulasztása miatt az alperes igazolási kérelmet terjesztett elő, amelyet a Somogy Megyei Bíróság 23.P.21.752/2005/8. számú végzésével elutasított, azonban a fellebbezés folytán eljáró Pécsi Ítéltábla a Pkf.III.20.184/2006/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, az alperes igazolási kérelmének helyt adott és az elsőfokú bíróságot a 2006. március 13-án megtartott tárgyalás megismétlésére és új határozat hozatalára utasította.

A tárgyalás folytatását követően a felperes keresetét a tőke tekintetében 9.467.089 forintra és annak 2005. január 20-tól a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamataira és perköltség megfizetésére szállította le, az alperes pedig viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben kérte a 2005. május 11. napján kelt, a felperes és közte létrejött készfizető kezességi szerződés érvénytelenségének megállapítását, állítva, hogy azt a felperes családtagjainak jogellenes fenyegetése hatására írta alá.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Somogy Megyei Bíróság 23.P.21.752/2005/5. számú ítéletének tőkerészét 9.467.089 forintot meghaladóan, a késedelmi kamat részét 2005. június 1. napját megelőző időszakra vonatkozóan hatályon kívül helyezte, egyebekben az ítéletet hatályában fenntartotta, az alperes viszontkeresetét pedig elutasította. A felperes keresetét a Ptk. 274.§-a (2) bekezdésének a) pontja alapján tartotta megalapozottnak, míg a viszontkereset tekintetében azt állapította meg, hogy az alperes a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségének a perben nem tett eleget, nem bizonyította, hogy a készfizető kezesi szerződést jogellenes fenyegetés hatására írta volna alá.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, a viszontkereseti kérelemnek való helyt adást, a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Külön is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság hatályában fenntartotta a 634.600 forint összegű illeték megfizetésére kötelezését.

Álláspontja szerint a perben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, a kihallgatott tanúk vallomásai a viszontkereseti kérelmet támasztották alá, tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy az alperes a perben bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú eljárásban személyes költségmentességet engedélyezett részére a bíróság, ezért sérelmesnek tartotta a 23.P.21.752/2005/5. számú ítélet illetékre vonatkozó rendelkezésének hatályában fenntartását.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult, annak helytálló jogi indokaira tekintettel. Előadta a felperes azt is, hogy az alperes élettársát, xy-t a Somogy Megyei Bíróság 2.Bf.583/2006/5. számú ítélete folytán jogerőre emelkedett, a Marcali Városi Bíróság 5.B.10/2006/26. számú ítéletével 2 rb. jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében bűnösnek találta, e bűncselekményt xy a felperes, illetőleg házastársa cégének sérelmére követett el.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást, azt a másodfokú bíróság is elfogadta irányadónak. A helyes tényállásból levont jogi következtetés és az érdemi döntés is helyes.

A perben nem volt vitás, hogy a xy Kft-nek a felperessel szemben fennálló tartozásáért az alperes a 2005. május 11-én kötött szerződésben készfizető kezességet vállalt. Nem volt vitás továbbá az adóst és a kezest terhelő tartozás összege sem. Jogvita a felek között abban a kérdésben volt, hogy a kezességi szerződés az alperes fenyegetésre alapított megtámadása folytán - viszontkeresetének eredményeként - érvénytelen-e.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a kezességi szerződésnek az érvényesített megtámadási ok miatti érvénytelenségét az alperesnek kellett volna a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján bizonyítani és a perbeli bizonyítékoknak a Pp. 206.§-ának (1) bekezdése szerinti indokolt és okszerű értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a bizonyítás nem volt sikeres, amelynek következményei az alperest terhelik (Pp. 3.§-ának (3) bekezdése).

Az alperesnek azt kellett bizonyítani, hogy jogellenesen a felperes - vagy az ő tudomásával harmadik személy - közvetlenül ellene vagy hozzá közel álló más személy ellen irányuló olyan erkölcsi, vagyoni vagy fizikai hátrányt helyezett kilátásba, amely nélkül nem vállalt volna kezesként felelősséget a Kft. tartozásáért. Ennek alátámasztásaként azt állította, hogy őt, a szüleit, élettársát és kolleganőjét a felperes férje és fia folyamatosan „zaklatták”, a szerződés aláírása alkalmával élettársával és vele szemben büntető feljelentést (börtönbe záratást) helyeztek kilátásba, ha a szerződést nem írja alá.

Azt tehát, hogy erkölcsi, fizikai vagy vagyoni hátrányt a szüleivel vagy kolleganőjével szemben helyeztek kilátásba, az alperes nem is állította és erre utaló bizonyíték nem is merült fel. Nem bizonyította azt sem, hogy az alperes élettársának, xy-nal a bántalmazását helyezték kilátásba a felperes hozzátartozói,

mert az alperes apjának, xy-nak az ezzel kapcsolatos későbbi tanúvallomása a korábban tett vallomásával feloldhatatlanul ellentétes volt. Xy e mellett első vallomástételekor azt vallotta, hogy az alperessel csupán azt közölte, hogy „Xy úr kereste”. Tehát az apjától szerzett értesülések a szerződési nyilatkozattételben őt nem befolyásolhatták. Arra vonatkozó bizonyíték sem áll rendelkezésre, hogy az alperest fenyegették volna „börtönbe juttatással”. Ezt a felperes férje és fia, xy személyét illetően helyezték kilátásba, arra az esetre, ha a Kft. a tartozást nem fizeti meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a tartozás követelése vagy biztosíték adásának követelése nem minősül jogellenes fenyegetésnek. Abban az esetben, amikor a büntető törvényi tényállás eleme a kár okozása, és ez tartozás meg nem fizetésével valósul meg, nem minősül jogellenes fenyegetésnek az, ha a jogosult (a sértett) a tartozás meg nem fizetése - a bűncselekmény megvalósítása - esetére feljelentést helyez kilátásba.

A másodfokú eljárásban bírói felhívásra az alperes által megerősített, felperesi ellenkérelembe foglalt tényállítás szerint xy-t a felperesek sérelmére elkövetett sikkasztás büntette miatt jogerős szabadságvesztés büntetésre ítélték.

Xy feljelentésének esetleges kilátásba helyezése tehát a felperes hozzátartozói részéről - a lefolytatott büntető eljárás eredményével igazolhatóan - alapos okkal történhetett, az jogellenes fenyegetésként nem értékelhető.

Mindazonáltal az sem tekinthető bizonyítottnak, hogy a kezességi szerződés alperes általi aláírásakor, az alperes szerződési akaratának kialakulásakor xy büntető felelősségre vonása szóba került. A szerződéskötésre xy kérte meg az alperest és mindvégig azt állította, hogy a Kft. tartozását teljesíteni fogja, tehát a kezesség érvényesítésére nem lesz szükség. A fenyegetés hiányára vagy alkalmatlanságára utal az is, hogy az alperes nem volt hajlandó a gyermekei nevében is kezességet vállalni, holott erre - állítása szerint - a felperes férje és fia is kérték.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján, azzal, hogy az alperes marasztalása az elsőfokú ítéletben felhívott Ptk. 274.§-a (2) bekezdésének a) pontja mellett a Ptk. 272.§-ának (1) bekezdésén, 275.§-án, 300.§-ának (1) bekezdésén és 337.§-ának (1) bekezdésén alapul.

Az elsőfokú bíróság helytállóan tartotta fenn hatályában a 23.P.21.752/2005/5. számú ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését. Ebben a perköltség részeként kötelezte az alperest 634.600 forint eljárási illeték megfizetésére, amelyet a felperes illetékbélyegben lerótt. A Pp. 86.§-ának (3) bekezdése szerint az alperes személyes költségmentessége nem érinti a felperes javára megítélt perköltségek megtérítésének kötelezettségét.

Az alaptalanul fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és viselni tartozik a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapított meg.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2007. október 11.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró